

"Sen hizmet etmezsen veya isteksiz, suhre gibi veya usançla, yarım yamalak hizmetinle Onu vaadinde ittiham ve hediyesini istihfaf etsen..." Burayı nasıl anlamalıyız?

Bu meseleye iki türlü bakabiliriz.

Birisi, Üstad'ın tedib ve tazip ifadesi namazsız adamlar içindir. Yani onlara der ki, "*Sen kılsan kılsan, yarım yamalak bir namaz kılacaksın. Hiç olmaz ise bu yarım yamalak namazı kıl ki, azap ve tedibden kurtul. Yoksa dehşetli bir azap seni bekliyor,*" diye namaz kılmaya zecr ediyor. Yoksa farzları yerine getirilen bir namaz, ne kadar nakıs ve eksikte olsa azaptan kurtarır.

İkincisi, namazın çekirdekten tâ ağaca kadar mertebeleri var. Çekirdek mesâbesindeki namaz da kuşkusuz bir namazdır. Ama imanın zâafından gelen ve tam ciddiyet ve huzur ile kılınmayan namazın zahirinde usanç, isteksiz, suhre gibi manalar okunuyor. Bu da nefsin bir dirhem hazır lezzeti, gelecekteki tonlarca lezzete tercih eden karakterinin imana galebe etme manasının bir tezahürüdür.

Onun için nefis, namaza sanki, ücreti az ya da gelecekte verilecek bir ücret nazarı ile bakıp tam ciddiyet ile teslim ve inkiyâd etmiyor.

İşte nefsin bu kör noktasını ıslah için bir tekdir, bir zecr için tazib ve tedib ifadesidir. Yoksa yarım yamalak da olsa kılınan namaz azaptan kurtarır inşallah.